

LA VEU DELS AVIS

Nº 64 Revista d'hivern 2018-19

Fa 19 anys que
vius entre
nosaltres, sempre
has dit *que als
cent anys encara
et senties jove...*
som conscients

que amb **112**
no podem
alleugerir el pes
dels anys, però
volem
acompanyar-te a
portar-los amb
FELICITAT!

hivern 2018-19

Horaris i serveis

ÀPATS: dinar a la 13h i per sopar a les 18:15h
a la 4ra i a les 19:15h al 1er pis

VISITES: de 10:30 del matí a 19:30 del vespre

SERVEI MÈDIC: dilluns, dimarts i divendres de
10 a 1 i el dimecres de 2 a 4 de la tarda

REHABILITACIÓ: de 9 del matí a les 13h

PERRUQUERIA : Dimarts, dimecres, dijous i
divendres als matins de 9 a 13 i els dijous
també de tardes (de 15h a 19h).

PODÒLOGA: segon dijous de cada mes.

MISSA: diàriament a les 6 del vespre i el
diumenge que és a les 11h

ROSARI: a $\frac{3}{4}$ de 19h (sala gran)

1 Editorial

**GRUP DE LA REVISTA
LA DIRECCIÓ
EQUIPO PASTORAL**

4 Actualitat

**NOTÍCIES
ACTIVITATS**

11 Reportatge

**HISTÒRIA DE VIDA
ENTREVISTA**

13 Articles

RACÓ DE TERÀPIA

14 Tot i més

**CALAIX DE SASTRE
ACTES DE COMIAT
NOTES**

A la portada: la Sra. Maria Branyas rebent el
ram gentilesa de la direcció del centre. Fan
entrega la gna. Fidela (superiora de la
comunitat) i les gnes. Eloina i Carmen.

GRUP DE REVISTA

Aquí teniu part del bonic grup de revista,
en el moment en què entrevistava a la nova coordinadora d'infermeria,
la Montse Parrilla!

Va animeu-vos a venir cada dimecres d'11 a 12 a la sala gran!

Equip de redacció

- Responsable de redacció i disseny: Agnès Vilanova i Bosch
- Residents col·laboradors: Asela, Anna C., Carles A., Consol B., Consol V, Dolors M., Elisa H., Elisa M., Elvira P., Emilia P., Esperança A., Esperança S., Francisca, Joan S, Josep J., Mercè B., Maria C., Maria Teresa M., Montserrat R., Petronila, Pilar M., Rosa A., Rosa V., Vicens, Teresa A.
- Personal implicat: direcció, equip social, pastoral...
- Correcció: la Mònica i Loli
- Impressió: la recepció del centre.
- Confecció: els mateixos residents.
- Punt de contacte/ E-mail : educacion.social.tura@irsjg.org
- Visita'ns a la web del centre : www.residenciatura.org
- També segueix-nos a twitter (atenció a la gent gran)

Aquesta és una revista trimestral, creada pels mateixos residents del centre, durant el taller de la revista (DIMECRES de 11 A 12H)

El contingut que presenten els col·laboradors està adreçat i dissenyat pensant en el perfil dels nostres residents.

LA VEU DELS AVIS: gratuïta i sense ànim de lucre!

Des de la DIRECCIÓ

COMENCEN LES ACCIONS PER A LA CELEBRACIÓ DEL 50 ANIVERSARI

A la façana del Firalet ja es pot veure la lona amb el logotip dissenyat especialment per a la celebració del 50 aniversari del centre.

D'aquesta manera, ja es comença a anunciar d'una forma visible, dins i fóra de la casa, que aquest és un any important per a la Residència del Tura, un any en què celebrem allò que som, i quina és la nostra missió:

**VETLLAR PER
LES PERSONES,
COM SEMPRE.**

MONTSE VALDAYO *Directora del centre*

PASTORAL

APRENDRE A SER DÈBILS

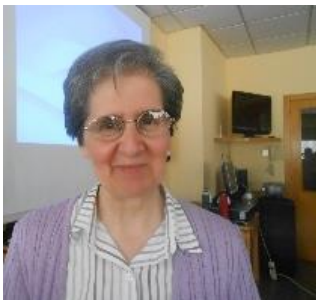
Tota la vida que ens han ensenyat a ser forts. Per això d'entrada ens resistim a ser dèbils, tot i que inevitablement hi ha etapes en la que la debilitat es fa palesa. Hi ha molts tipus de debilitats, la física, la psicològica, la social... i provablement cada u flaqueja d'un o altre tipus... En la vellesa, provablement, la nostra llum encara brilla, potser amb menys força, però encara il·lumina en tots aquests aspectes.

Saber acceptar-se així, en aquest món més dèbil, no resulta fàcil, quan tota la vida ens hem enorgullit de la nostra fortalesa, la nostra vitalitat, la nostra valentia i és que a més som conscients de que la resta ens valora per això.

La veritat és que la debilitat en la gent gran és tant real com la del nen quan acaba de néixer i necessita de l'ajuda de l'altra. Ambdós es diferencien perquè a el nen no li cal acceptar ser dèbil, perquè ja hi va néixer i no sap el que és ser fort. Però la gent gran ha de canviar la forma de pensar, s'ha d'acceptar de diferent manera, ha viscut masses anys en la consciència del fort i valerós.

Quan veig a una persona gran que ha estat tota una personalitat, ara amb cadira de rodes i acompanyat per una cuidadora i el veig somrient i alegre, l'admiro per la seva valentia i fortalesa (ara diferent) però sobretot perquè noto la plenitud de la vida que hi ha dins seu!

EQUIP DE PASTORAL

Hna Carmen González

Agent pastoral de la salut del centre

**En aquest número
volem batre tot un
record i és que el
Sr. Enric Vilanova
ens ha recitat de
memòria aquest
vers humorístic
titulat:**

BODES DE PLATA

Fa demà 25 anys
Que deixant-me de
companys

Vaig contraure matrimoni.
Amb la noia més “hermosa”
Més simpàtica i eixamora
Del carrer de sant Antoni.

Ens va unir mossèn Macari
Que llavors era el vicari
De l'església de Sant Joan
Qui després de beneir-nos
ja recorda que va dir-nos
Amb la bona fe d'un sant:
Tu ja ets d'ella
I ella és teva

I si com Adan i Eva
Viviu sempre ben units
Us durà deu com ofrena
El “menos” una dotzena
De fills guapos i eixerits.

Jo no sé si aquell bon home
Va voler gastar una broma
O va dir-me en bona fe.
El que sé és que des del dia
Que em va fer eixa
professia

NOTICIES

Festa d'agraïment als PASTORETS

30/01/2019

Fa molts anys que es representa l'obra dels pastorets al centre. Són uns pastorets molt nostres, tots en parlem orgullosos i els nomenem i coneixem com a tal, són els PASTORETS DEL TURA!!

Són molt especials, doncs estan adaptats i representats pels nostres residents, els quals tenen una mitjana de 90 anys (quasi res), amb totes les dificultats i limitacions que suposa, però que any rere any superen amb èxit totes les expectatives,... demostren que les ganes i la motivació ho poden tot!!

Com us podeu imaginar són moltes hores d'assajos i dedicació per part dels actors, equip, treballadors, voluntaris... És per això que, ja des de l'any passat, creiem que es mereix un reconeixement especial amb una trobada i berenar per tots ells. A més, aquest any, hem pogut gaudir d'una activitat dirigida per la Laia Vilanova (Educadora Social i actriu de teatre), que ens ha ensenyat uns exercicis i dinàmiques molt divertides per millorar les tècniques bàsiques de representació. Ha estat molt divertit!

Que vaig treure ben be el bé
I no és pas perquè ma esposa
Ni la sogra em facin nosa
Res d'això
Deu ho sap prou.

El que em treu de mas caselles
Són cinc fills i quatre filles
Que m'estan fent el cap nou
I si es pensen que exagero
O que aquest món desespero
Són falòrnies foranell

Vostès podran comprovar-ho
Perquè vaig a demostrar-ho
Si m'escolten un moment.
És tan pròxima la data
Les nostres bodes de plata
Amb ma esposa vam pensar.

Així de rutinari amb un tec
extraordinari
Nostra festa celebrar.
Jo no sé si d'alegria
O per golafreria
D'atipar-se un dia tots
Des del gran que es porta l'oli
El petit que és un pipioli

Començant a fer vots.
D'alegria i goig plenes
Ballaven també les nenes
Sense ritme ni compàs.
Fins el més petit de casa
Que mai deixo que entri en
vasa
També va ficar-hi el nas.

Tot marxar va bé
De prompte sense jo donar-me'n compte
Comencen nou germans
A lluir les seves manyes
Repartint-se més castanyes
Que no es venen per tot sants.

Teràpia Assistida amb Gossos

04/02/2019

De tots és ben sabut els beneficis a nivell psicològic que reporta treballar amb animals.

Els gossos proporcionen un sentiment de seguretat i un sentit de permanència, especialment important per a les persones grans. En aquest col·lectiu cal tractar l'aïllament o soledat, la debilitació física i mental, la desorientació i la necessitat d'una guia en l'espai i el temps, la passivitat causada per la desocupació i també la tendència a la pèrdua d'ànim.

Consisteix en aprofitar el vincle afectiu amb l'animal de manera terapèutica per aconseguir millorar la qualitat de vida de les persones. A la vista està que això funciona, només cal donar un cop d'ull a les fotografies que vam fer a la 2a sessió.

És ben cert allò que diuen: “Les imatges diuen més que mil paraules”.

TAG GARROTXA: <https://www.taggarrotxa.com/qui-som>

Pujo des d'alt de la taula
Dirigir-los la paraula
Perquè acabi l'aldarull.
Em falla la cama esquerra
I anem taula i jo per terra
I a la sogra trec un ull.

Puig d' aquesta telendrada
Bé la dona esparverada
Al sentir el terrabastall
I quan veu aquella escena
De coratge i d'ira plena
Vol tirar-me escala avall.

Tothom mana i Ningú calla
Com a broma de canalla
El petit del gran se'n fum.
I aquest tan es desespera
Agafant una cullera
Plaf! Li tira i trenca el llum.

Ens quedem tots a les fosques
Plats i gots volen com
mosques
El porró es fa amb mil
bossells
I durant la xerinola
Per encant fuig la cassola
Amb la teca que hi ha dins

Gràcies a la meva esposa
Que té un geni que s'imposa
La pau regne dintre poc
Més quan veig tanta desferra
De veserella que hi ha a terra
De vergonya em torno groc.

Per amor d'aquells
bordegassos
Amb quatre minuts escassos
acabem de quedar
Sense plats ni setrillers
Ni cassola ni culleres
Ni porro ni vi ni pa.

ACTIVITATS

Processó de Lourdes

MOLT MACA, així és com recorden la processó de Lourdes alguns dels assistents.

I és que enguany vam recuperar el recorregut de la processó que sortia des del davant de la podologia.

Molta va ser la gent que es va animar a seguir la verge i ja un cop a la sala vam gaudir de les paraules del mossen i els pregs dels voluntaris de pasotral.

Tot un acta que qui mes qui menys li remou sentiments, ja que molt probablement en algun moment o altre de la vida algú ha anat a fer la visita al santuari de Lourdes.

És a dir que amb tanta pisa
Hem quedat quasi amb camisa
Com sol dir-se vulgarment
I com fer bodes de plata
Si ni tan sols hi ha xocolata,
Podem prendre decentment

Si visques mossèn Macari
Aquell bo i pacient vicari
Que per sempre ens va enllaçar
Li diria amb diplomàcia
No va per “feches” de gràcia
El que em va pronosticar

Dotze fills em va prometre
I quasi el peu de la lletra
S’ha complert el seu arel.
Però el ser la seva professia
No em va dir que el fill vindria
Que em voldria prendre el pèl

Si per ells no tenim pisa
Si per ells la passem llisa
I cap d’ells em fa capaç
Per què el meu fill mossèn
Macari
Un feliç aniversari
Vint-i-cinc del meu enllaç

Mes si per tal saragata
No hem fet les bodes de plata
Per tenir massa bon cor
Serà tot una altra cosa
El dia que jo i ma esposa
Celebrem les bodes d’or

Però jo l’estimaria
Que si arriba un llunyà dia
I ens trobem aquí units
No em faci cap ofrena
En “menús” d’una dotzena
De fills guapos i eixerits.

***Ja ho veieu; son 4 les
columnes plenes de
versos i tantes les
estrofes...***

***Tot un repte aprendre’s la
llicó i recordar-la tant***

una llúida festa de carnaval

Aquest any com ja és tradició per carnaval, la residència del Tura s'omple de papers de colors, i amb això fem referència a l'espectacular desfilada dels vestits cedits per les costureres del Ball Pla de St. Miquel. Voluntaris i amics del centre van lluir una vintena de models, de tot tipus i estils que van ser un autèntic regal per la vista dels assistents.

Van ser els amfitrions de la festa el Sr. Vicens Sabater i la Sra. Rosa Gifre que aquest any foren escollits per votació popular com a REIS DEL CARNAVAL 2019. Es van poder sentir comentaris al seu favor tant entranyables com: ell mereix ser el rei per graciós i xerraire i ella pel seu bon caràcter i perquè ho té tot!

I si la primera part de la festa va ser espectacular, l'espectacle de la segona part va fer acabar d'embogir als residents. Un play back de cançons d'aquell temps, interpretant cantants tant simbòlics com: Sabina, Durcal, Pantoja o Lola Flores... un autèntic "remember" que pujà de nivell quan la Paqui Romero, semi-professional del cant, s'interpreta a ella mateixa quan cantava aquells passos dobles o fandangos tant coneguts.

Un honor poder
tenir entre
nosaltres els
diferents vestits
de paper de la
festa del Ball Pla
de Sant Miquel

Petita entrevista als reis

Rei: Vicens Sabater

Què vas sentir quan et van dir que series el rei del carnaval? Estava molt content i satisfet pel que representa aquesta festa.

Què suposa per a tu? Molta alegria perquè no fa ni un any que estic aquí.

Què t'agradaria que es complís en el teu any de mandat? Que els presos polítics surtin de la presó i que hi hagi pau i justícia.

Quin significat té per a tu el Carnaval? Moltíssim. El segueixo des que estava prohibit a Vilanova i Sitges, ja que va costar molt que el deixessin fer.

Reina: Rosa Gifre

Què vas sentir quan et van dir que series la reina de carnaval? Se'm va obrir el cor i va ser una gran il·lusió per a mi.

Què suposa per a tu? Aprofitar cada oportunitat que em donen, com anar a Can Trincheria.

Què t'agradaria que es complís en el teu any de mandat? Millorar la salut de les meves cames i que la recuperació que faig dia a dia doni els seus fruits

Quin significat té per a tu el Carnaval? Molt. Sempre he esperat el carnaval i hi he col·laborat sempre.

Els reis a can Trincheria

Tenim uns reis que anem on anem, hi van amb un somriure
als llavis i són tant simpàtics que
és un goig que ens representin!

Història de vida

De la petita NILA de només 94 anys

En aquesta revista ha coincidit que a les dues entrevistades els agrada pintar-se els llavis sense complexes!

I en el cas de la Nila, la protagonista de la nostra HISTORIA DE VIDA, no sabem si són els seus llavis o és el seu somriure però la veritat és que desprèn una llum que captiva.

Filla d'una casa de pagès típica de les afores de Sant Privat, carregada de mainada i feines del camp i amb el bestiar just per anar fent. Amb tant sols 9 anys ja va haver de marxar de casa per cuidar a una altra criatura, després aniria a casa una seva germana a ajudar-la en el temps de la guerra perquè no hi tenia el marit.

Té mil anècdotes i records, i sinó pregunteu-li com ho va fer perquè uns soldats no se li mengessin l'únic vedell que tenien?

El pelegrinatge continuà quan es posà a servir a ca la Nasia, on en té un molt bon record, però d'on va haver de marxar perquè la seva feina ja la faria algun nebot de la família del restaurant.

Arribats a aquest punt de la història pregunteu-li què us en pot dir de les granotes que servien els diumenges com a esmorzar?

Finalment acabaria a Olot treballant a la fabrica de can Rossell on hi va estar 42 anys! Abans però coneixeria al seu marit, músic i ebenista i amb els sogres es farien una casa a tocar de les Olletes, on hi ha viscut fins ara i que molta gent coneix pel bonic jardí i l'hort tant ben portat que hi tenia.

La Nila, la petita com li deia el seu pare, és un exemple de com amb treball i bona voluntat es pot aconseguir molt. De fet ens confessa que en un primer moment li va costar deixar casa seva però explica que també li hem posat fàcil; que aquí té bons companys i hi ha unes noies molt atentes!

ESPEREM ENTRE TOTS QUE SENTIS EL TURA COM A CASA TEVA, QUE DE FET ÉS EL QUE ET MEREIXES...

Entrevista a la nova coordinadora d'infermeria

Montse Parrilla va néixer a Olot ara fa 43 anys, i tot i que ha estat vivint molts anys als voltants de Barcelona, on va estudiar, ara ha tornat a casa per estar més a prop dels seus i perquè ja trobava a faltar un ambient més proper i amable entre veïns i en la societat en general. Provablement se li ha despertat aquest sentiment ara que té una filla, que es diu Paula, de sis anys d'edat.

Fa més de 15 anys que és infermera i tot i que va començar treballant en l'àmbit hospitalari de següida va saber que "lo seu" era treballar per el món residencial: més proper i centrat en la persona. Ha treballat en diferents residències de l'àrea metropolitana, exercint càrrecs de coordinació i altres tasques de gestió.

Aquí hi ha trobat una residència molt lluminosa, molt gran, amb molts espais, on hi ha molts serveis propis, com: el de bugaderia, cuina, neteja. *Uns serveis que al ser interns es gestionen amb més qualitat*, diu ella. *A mi em va sobtar molt que al menjador hi hagin dues estovalles! Com en els grans hotels!*

De l'equip d'infermeria que ha trobat només en té paraules bones. Recordem que el servei d'infermeria esta format per: l'Alvaro, la Milena, la Maria, la Silvia i la Laura (3 tardes). D'ells en diu que són gent que els agrada la seva feina, que saben el que es fan i que fan un bon treball d'equip.

De les seves tasques, destaca les feines organitzatives, administratives i de suport a infermeria. El seu despatx esta ubicat a la planta baixa dintre la recepció, però té clar que allà on contactarà amb el resident i per tant podrà fer un treball més directe serà passant visita amb la doctora, els dilluns, dimarts i divendres al matí i els dimecres a la tarda.

Amb el poc temps que duu al centre, la gent ja la coneix com una persona simpàtica, oberta, experimentada i optimista! I acabem l'entrevista explicant que ens ha fet il·lusió quan ens ha confessat que els seus dos defectes serien: la seva mania per l'ordre i que no li agrada cuinar. Sobre el primer, si no és cap extrem, nosaltres ho considerem que més que un defecte és una virtut i el segon, no ens afecta almenys a nivell laboral, si fós la cuinera de la residència encara, però per sort és la Cap d'Infermeria ;-)

Benvinguda a la casa!

RACÓ DE TERÀPIA OCUPACIONAL

VOLUNTARIAT

Treballem per millorar l'Àrea de Voluntariat dels centres de l'IRSJG
(Institut de Religioses de Sant Josep de Girona)

Al llarg d'aquest any, Cristina Masferrer (Coordinadora General del Voluntariat) juntament amb el comitè general de voluntariat de l'IRSJG, ha previst diferents reunions amb tots els responsables de voluntariat de diferents centres de l'IRSJG (Residència Nazaret, Centre geriàtric María Gay, Clínica Salus Infirmorum, Residència San José i Residència Santa Maria del Tura).

La primera es va dur a terme el passat dijous 7 de Febrer, a la Clínica Salus Infirmorum de Banyoles. En aquesta es van treballar específicament diferents temes referents a l'àrea de voluntaris, per tal de conèixer la realitat de cada centre, treballar els diferents documents que s'utilitzen, millorar el manual d'acollida i preparació de la X trobada de voluntaris a Solius, que serà el proper dia 6 d'abril. Una jornada intensa però molt enriquidora per tots els participants, que a més garanteix la millora continua en aquesta àrea tan important com és el VOLUNTARIAT.

*Aprofito, com a responsable del voluntariat del centre, per agrair la grandíssima tasca que estan fent TOTS i cadascun dels voluntaris que tenim. En aquest moment sou 17 persones, a les que no em cansaré mai de dir GRÀCIES: gràcies per la vostra generositat infinita, per regalar el vostre temps, per les paraules i silencis compartits, pel saber estar, per encomanar alegria, per les mirades còmplices, per la paciència inacabable, per l'eterna predisposició...
GRÀCIES DE TOT COR!!!*

FOTO: última trobada de voluntaris del Tura

DOLORS PACHECO

(Terapeuta Ocupacional i responsable del voluntariat del centre)

Calaix de sastre:

Vicenç Sabater ens presenta el primer capítol de un “Curioso” sumario historico

*He aquí una copia del sumario que se le formó al soldado del batallón de Cazadores num. 1
del Ejército de España en la Isla de Cuba.*

Andrés Espinosa Montero, en 17 de Abril de 1870, certifico:

Que al folio 31 del libro de expedientes hay un dictamen que copiado a la letra dice:

*Que estando al domingo 6 del corriente oyendo misa la fuerza de este batallón,
observó el sargento 1º de la 2ª 6ª que mientras el Santo Sacrificio un soldado de la misma
tenía una baraja en las manos y las repasaba con la mayor atención, por cuyo motivo a la
llegada de la fuerza al cuartel fue conducido al calabozo y dio parte por escrito al Ier. Jefe
del cuerpo:*

*Informado el Sr. Teniente Coronel del gran delito del referido soldado, dispuesto la
formación del expediente, nombrando al efecto, Fiscal Instructor al Sr. Ayudante. Constituido
el Tribunal que había de juzgarlo en el cuarto de banderas, fue conducido el acusado a su
presencia y preguntado el nombre patria, religión, estado y Ejército, dijo: Que se llamaba
Andrés Espinosa Montero, natural de Logroño, que profesaba la religión católica, apostólica
romana, soltero y perteneciente al Batallón de Cazadores de Bailen núm. 1 de este Ejército,
inscrito en la 2ª Cª del expresado Cuerpo. Preguntando ¿Por qué siendo cristiano como dice,
en vez de estar oyendo misa con toda devoción, había sacado una baraja y se entretenía en
repasar las cartas? Contestó diciendo que careciendo de rosario había ideado sustituirle con
la baraja, para con sus distintas cartas poder meditar en los diversos misterios de la muerte
y pasión de Nuestro Señor Jesucristo. Preguntándose explicase el acusado y dijese como
meditaba con las cartas tan sagrados misterios, dijo:*

Que empezando por el as de bastos contemplaba la columna donde amarraron el Señor.

En el as de espadas meditaba como San Pedro cortó la oreja a Mateo.

*En el as de copas cómo lo dieron un vaso lleno de hielo y vinagre a Nuestro Señor
Jesucristo para que bebiera.*

En el de oros: el escudo de paz que dio Judas al Redentor al tiempo de entregarlo.

En los 4 doses considero a los 8 verdugos que de dos modos azotaron a Ntro. Salvador.

En el 3 de copas se me representan los dedos con que rasgaron las vestiduras del Señor.

El 3 de bastos los considero como los que fueron a azotarle.

*El 3 de espadas contemplo los 3 clavos con que fue clavado en la cruz. En el 3 de oros
medito en las 3 personas de la Trinidad.*

UN RECORD AL
NOSTRE
COL.LABORADOR
CISCO
PLANELLA,
QUE VA ESTAR
ESCRIVINT PER
NOSALTRES FINS
PRACTICAMENT
FA 3 ANYS!

POESIA : Es tracta d'un matrimoni amb un nen i s'estimen molt:

UN MATRIMONI, LA MARIA I EN JOAN

En Joan diu: Maria el nen és molt *pitit*
per deixa'l la nit al bressol *tu* sol.
La posta del sol posa'l al pit.
I la Maria li contesta: Si Joan,
és molt important de lo que m'has dit.
Cada dia s'està fent més gran.
i tu *un* vas tant elegant?
I en Joan diu: Maria ara que és de dia
voldria anar a pescar amb el meu amic
que abans que es faci de nit, ell *tabé* és molt presumit.
Si la vista no m'enganya l'he vist que passava
al camí de la muntanya amb la canya,
i al nen li portaré un tren i un peix petit i bonic
cum el nostre fill i tu et duré un ram de flors de tots colors i del millor.
-Adéu Amor Meu Flor De Neu.
-Joan *cum* tu no n'hi han no "*iré*" a dormir "*asta*" que siguis aquí.

Endevina endevinalla

Fotos d'abans
i gent d'ara.
Sabeu qui és?

~~nadugeb accienarF~~

CURIOSITATS D'EN CARLES ARAGÓ (resident)

Píflies dels diaris:

PER SOMRIURE DE L'ELISA HERRERA

Dos amigas, charlando:

- *A mi hijo le hemos puesto gafas.*
- *Vaya, ¡qué nombre más raro!*

- *Papá, en el colegio siempre me llaman distraído*
- *Jaimito, como te tengo que decir que tu vives en la casa del frente*

- *Azafata por favor, ponme un ron!*
- *Lo siento señor, vamos a tomar tierra.*
- *El resto del pasaje que tome lo que quiera. Yo prefiero ron.*

Un niño esperaba impaciente que llegara la Navidad para ver qué le iba a regalar su padre. No aguanto más y le preguntó: Papá, papá, ¿qué me vas a regalar para Navidad?

El padre le dice: qué te regalé el año pasado?

- *Un globo.*
- *Pues, este año te lo inflo.*

- *Doctor ¿se pueden tener hijos después de los 40?*
- *Personalmente, señorita, yo creo que con cuarenta ya hay bastantes!*

- *Tú te traes las birras, tú ginebra, tú fanta, tú algo de picar...*
- *¿Y yo?*
- *Tú ron*
- *¿De Suchard?*
- *No! tu no vienes...*

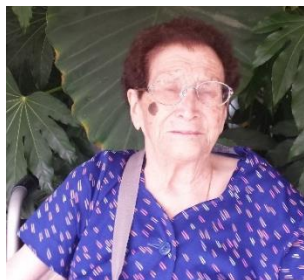

ACTES DE COMIAT gent que ens va deixar fins al mes de gener

FRANCISCO PLANAGUMÀ COMPTE

Del sr. Francisco recordem la seva timidesa i el seu tarannà tranquil. La seva família sempre n'estava molt pendent. L'últim any va ser de davallada. Desitgem que descansi en pau.

MODESTA ALONSO VEGA

De la Sra. Modesta recordem la seva força per tirar endavant una família, cosa que va fer que la tingués al seu voltant en tot moment. Va passar per alts i baixos, però sempre va estar acompanyada, fins al final. Desitgem que descansi en pau.

PERE PONS ASPERÓ

Gran i bonifaci, això era el que transmetia l'aspecte del sr. Pere. Malauradament, la seva salut es va veure molt deteriorada i no vam poder gaudir prou de la seva companyia. DEP

PERE PARELLA AYATS

Tothom té molts records d'en Pierre, com li solia dir la seva germana, entre d'altres. De gran alçada i gran cor recordem que era una persona que havia participat a gairebé tot allò que se li proposava, tenia una gran cultura i va ser un Pastoret del Tura durant molt de temps. L'últim any va ser dur per a ell. Ara ja descansa en pau.

ELISABET QUERA FONT

Sra. de poques paraules, però sempre present, i adaptada a tot allò que se li proposava. L'Elisabet ja era una més de la casa, igual que la seva família, atenta i respectuosa, així la recorden tots els seus companys, Pastoreta fins al final. La trobarem a faltar. DEP

MARIA DEL TURA REIXACH PLANA

La sra. Tura sempre mostrava un mig somriure quan t'hi dirigies. Sempre va estar agraïda del tracte rebut i es va adaptar molt fàcilment a la seva situació i a tot allò que li anava venint. Acompanyada diàriament del seu fill i nebots, que no la deixaven per a res. DEP

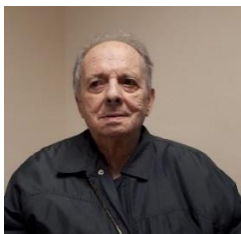
ERNESTA TARRÉS GARRIGA

Han estat pocs mesos compartits, ja que la seva davallada fou molt accelerada, però encara la recordem d'excursió i voltant somrient per la casa, amb la seva família molt present i molt pendent d'ella. DEP.

SALUT RICH ROMAN

Presumida de mena, era tot un caràcter de la casa. Li encantaven les festes i fotografiar-se, ser la protagonista, en definitiva. Enamorada dels seus fills que sempre la visitaven. Va mantenir aquests trets i aquella rialla espontània fins gairebé al final. DEP

PERE GELADA MITJÀ

En podem dir i recordar ben poca cosa del sr. Pere, ja que només hem compartit amb ell uns quants dies, i amb prou feines l'hem pogut conèixer, però tothom està d'acord a dir que semblava molt bon home. Desitgem que descansi en pau.

ANGELES PORTUGAL GUTIÉRREZ

Germana treballadora, així la recorden tots, que la van conèixer abans d'ingressar, quan feia tasques a la comunitat. Des del seu ingrés, però, i per problemes de salut, ja no podia fer el què feia, i això sempre li va resultar un trasbals. Va estar molt acompanyada fins al final. DEP

JOSEP BOIX SOLER

Del sr. Josep tothom recorda que era un bon home, amb qui es podia parlar i sempre tenia tema per a tot. El nostre Batu en els últims anys, i que hem trobat a faltar. La seva salut li anava marxant tant a poc a poc que ni ell s'adonava. Acompanyat per la família fins al final. DEP

PILAR RIUS GRABULOSA

Sra. que anava a la seva, així la recorden els qui més l'han conegut a la casa. De poques relacions i solitària, gran amant dels animals. Un últim any en què les anades i vingudes de l'hospital la van deixar molt fràgil. DEP.

TOMÀS SERRA BASSAGAÑAS

Un home agradable, de bon fer, sofer, així recordem el sr. Tomàs, que amb tot el què tenia, encara et podia respondre amb un somriure tímid i amb una bona paraula. Desitgem que descansi en pau

MONTSERRAT TRESSERRES DOU

Qui no coneix i recorda a la sra. Montserrat?? Ben educada, de bon fer i agraïda per tot, així la recorden els qui han conviscut amb ella aquí a la casa. Tenia una gran memòria respecte tota la seva vida passada com a esportista d'èlit, però una memòria d'ara cada vegada més petita. Fins que una mala caiguda va desencadenar tot un seguit de problemes de salut que van acabar amb la seva vida. DEP.

DOLORS JORDÀ CAPELLERA

Dona valenta i independent, amant de la terra i els seus fruits, i d'un bon xarrup de vi per dinar. Mirava de fer-se amb tothom, i quan estava més bé acompanyava a estones qui estaven més despistats per calmar-los. En els últims temps, calia acompanyar-la a ella per tots els seus mals. La seva germana Carme va estar amb ella fins al final. DEP.

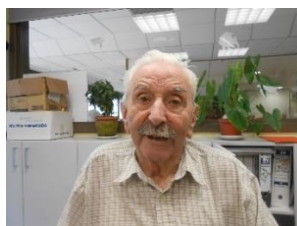
LOURDES DORCA VILALTA

De la sra. Lourdes gairebé no en podem dir res, ja que des de l'ingrés i pel seu delicat estat de salut va haver de romandre a l'habitació. Gairebé no es va relacionar amb la resta d'usuaris. DEP.

JESÚS MASGRAU COMAJUAN

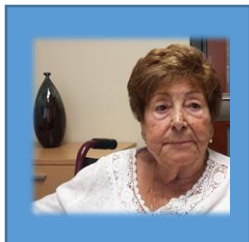
Ai en Jesús d'Osor!! Després de més de 30 anys vivint a la casa, qui més qui menys el coneixia. Tots el recorden voltant amb el seu bastó i assenyalant allà on tenia mal cada vegada que li demanaves quelcom. Home de poca conversa, perquè no en tenia més. Ja es va fer tant a la vida d'aquí que ni sortir volia. Desitgem que descansi en pau.

BERNARDINO NOGUÉ HUBACH

En Bernardino de l'estanc de la Plaça del Mig. Sempre bromista, no sabies mai per on et sortiria o quina en diria. Una mica desorientat i nerviós alguns dies, però sempre de bon fer. La seva filla el vivitava cada dia i va estar amb ell fins al final. DEP.

NOTES FINALS

Anna Roura: Va guanyar un concurs de Nadal,
pintant una postal amb molt de gust!!!
Moltes felicitats;-)

La Sofia, una de les nostres cuineres, s'ha retirat!

Tots coincidim que trobarem a
faltar els seus plats però també
el “carinyo” amb què tan bé ens
serveix. Desitgem que li vagi tot
molt bé i que en el fons del fons
no la perdem de vista. Per sort,
la continuarem veient de
voluntària!!!!!!

RECORDEU
el cap de setmana del 8 de juny:
50è aniversari de la nostra residència
ESPEREM PODER-HO CELEBRAR JUNTS!

A totes les famílies:
tenim previst fer la sortida de Sant Jordi al matí,
agraïríem que qui ens pugui acompanyar ho
comuniqui a recepció!

QUI ARRIBA I QUI ENS HA DEIXAT

Ingressos	Baixes
RENDON SEGURA, CEFERINA MERCEDES PRAT CODINACH, JOAQUIMA VILANOVA PUIGDEMONT, ENRIC GARCIA GARCIA, ELENA ARQUES VERDÚ, AMANDA TERESA BEGUDAN FÀBREGA, CARME ARTACHO MANZANO, MARIA VERDAGUER COMAS, ROSER QUILES OTERO, MARIA DOLORES RENDON SEGURA, CEFERINA MERCEDES PALOME GIRONES, JAUME GRATACOS FERNANDEZ, MARGARITA TARRES SUY, DOLORES	SERRA BASSAGAÑAS, TOMAS SANTANACH CARBONELL, JOAN (alta) MASGRAU COMAJUAN PLANA SOLSONA, MONTSERRAT (alta) TORRENT BUSQUETS, ENGRÀCIA (alta) NOGUE HUBACH, BERNARDINO FAJA MASOLIVER, JOSEP BIARNES IGLESIAS, BALDOMERO COSTA COLOMER, TERESA MANJON MUÑOZ, JUANA GARCIA GARCIA, ELENA (alta) PLANELLA ESPUÑA, FRANCISCO

Agenda de les properes activitats:

- PASSI DE FOTOS: el divendres 5 d'abril al matí
- ACTE PENITENCIAL el dia 10 d'abril
- SORTIDA A LA PIA dijous 11 al matí
- TALLER DE PALMES el divendres 12 (matí)
- Diumenge de rams el dia 14 d'abril
- Dijous sant: MISSA A LES 5H
- Divendres sant: FINAL DEL VIACRUCIS (matí)
- Dilluns de pasqua, el dia 22
- Diada de Sant Jordi AMB PARADA AL FIRAL COM A **NOVETAT** I SORTIDA PER VEURE LA FIRA (matí)
- GRAN PLAY-BACK DELS DE TORELLÓ el dilluns 29 a la tarda
- Dijous 9 de maig: MURAL AMB ELS NOIS DEL COR DE MARIA
- Dia 22 SANTA UNCIÓ
- Dissabte 8 i diumenge 9 de juny: 50È ANIVERSARI DEL CENTRE

Fent "l'indiu"

Per CarnaVal

